

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/11/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8221201329
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8221201329.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Karola Krochtu a JUDr. Andreja Radomského v spore žalobcov 1./ A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, XXX XX D., 2./ E. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, XXX XX D. proti žalovaným 1./ Mesto Bardejov, so sídlom Radničné námestie 16, 085 01 Bardejov, IČO: 00 321 842, 2./ Slovenská republika, v mene ktorej koná Slovenský vodohospodársky podnik, štátny podnik, so sídlom Martinská 49, 821 05 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 36 022 047, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č.k. 5C/25/2021 – 140 zo dňa 27.10.2022, takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok.

II. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol tak, že I. Žalobu zamietá, II. Stranám sporu nepriznáva nárok na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil podľa ust. § 137 písm. c/ Civilného sporového poriadku (ďalej „CSP“), podľa § 123, § 124, § 125 ods. 1, § 126 ods. 1, § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa § 48 ods. 1, 2 zákona č. 364/2004 Z.z. o vodách, a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Výrok o trovách konania odôvodnil podľa ust. § 255 ods.1, a § 262 ods. 1 CSP.

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobcovia v 1. a 2. rade ako žalovaného v 2. rade označili Slovenskú republiku, v mene ktorej koná Slovenský pozemkový fond, keďže predmetom konania bola okrem iného aj parcela F. č. XXXX - ostatná plocha o výmere XX m2 evidovaná na LV č. XXXXX, k.ú. D.. Žalobcovia žiadali okrem iného určiť vlastnícke právo k parcele G. č. XXXX/XX - vodná plocha o výmere XX m2 a parcele C. H. XXXX/XX - vodná plocha o výmere X m2, ktoré boli vytvorené geometrickým plánom vypracovaným I. J. K. a to z parcely F. č. XXXX. Teda parcela F. č. XXXX je identifikovaná ako parcela registra „G.“ s druhom pozemku vodná plocha. Keďže podľa § 70 ods. 2 zákona 162/1995 Z.z. záväzným údajom katastra nehnuteľností nie je druh pozemku evidovaného ako parcela registra „F.“ a z vykonaného dokazovania vyplynulo, že parcela F. č. XXXX je z hľadiska druhu pozemku vodná plocha, ktorá je vo vlastníctve Slovenskej republiky, súd ďalej konal so Slovenským vodohospodárskym podnikom, štátny podnik ako subjektom, ktorý koná za Slovenskú republiku v zmysle § 48 ods. 1 vodného zákona č. 364/2004 Z. z.

4. V civilnom sporovom konaní sa podľa § 137 písm. c) Civilného sporového poriadku možno podanou žalobou domáhať určenia, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem. Takouto určovacou žalobou je aj predmetná žaloba žalobcov v 1. a 2. rade, ktorou sa domáhajú určenia, že sú výlučnými bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností v k.ú. D. a to parciel G. č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere XX m², XXXX/XX - vodná plocha o výmere XX m², XXXX/XX - vodná plocha o výmere X m² tak, ako tieto parcely boli vytvorené geometrickým plánom č. XXXXXXXX-XX/XXXX zo dňa 09.10.2020, autorizačne overeným dňa 12.10.2020 znalcom I. J. K. a úradne overeným Katastrálnym odborom Okresného úradu D. dňa 26.10.2020 pod číslom: L. - XXX/XXXX.

5. Základným procesným predpokladom úspešnosti určovacej žaloby v zmysle § 137 písm. c) CSP je existencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Procesnú povinnosť preukázať, že v čase rozhodovania súdu je naliehavý právny záujem na určení práva zaťažuje toho, kto sa tohto určenia domáha, t.j. žalobcov. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobcovia v 1. a 2. rade majú na požadovanom určení vlastníckeho práva naliehavý právny záujem, keďže v prípade vyhovenia žalobe by súdne rozhodnutie bolo podkladom na vykonanie zmeny zápisu v katastri nehnuteľností. Zároveň by sa určením práva odstránil stav právnej neistoty na strane žalobcov.

6. Ako už súd prvej inštancie vyššie uviedol, žalobcovia v 1. a 2. rade sa podanou žalobou voči žalovaným domáhajú určenia, že sú výlučnými bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností v k.ú. D. a to parciel G. č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere XX m², XXXX/XX - vodná plocha o výmere XX m², XXXX/XX - vodná plocha o výmere X m² tak, ako tieto parcely boli vytvorené geometrickým plánom č. XXXXXXXX-XX/XXXX zo dňa 09.10.2020, autorizačne overeným dňa 12.10.2020 znalcom I. J. K. a úradne overeným Katastrálnym odborom M. N. D. dňa 26.10.2020 pod číslom: L. - XXX/XXXX. Právna úprava vlastníckeho práva je upravená v Druhej časti Občianskeho zákonníka, t.j. § 123 a nasl., pričom § 132 demonštratívne vymenúva právne skutočnosti, na základe ktorých možno nadobudnúť vlastníctvo k veci.

7. V civilnom sporovom konaní sa uplatňuje prejednacia zásada. Strana sporu má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá strana sporu, ktorá tieto povinnosti nesplnila. Medzi povinnosťou tvrdenia a medzi povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ strana sporu nesplní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazné bremeno ako procesný inštitút v civilnom sporovom konaní spočíva v zodpovednosti strany za to, že v konaní budú preukázané tie rozhodné skutočnosti, ku ktorým sa dôkazné bremeno viaže. Ak neboli preukázané tvrdenia strany, táto dôkazné bremeno neuniesla, čoho následkom je rozhodnutie súdu vo veci samej v jej neprospech. Okruh rozhodujúcich skutočností, ktoré sa týkajú povinnosti tvrdenia a povinnosti označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou právnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer strán sporu. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena, ako aj nositeľa dôkazného bremena.

8. Ohľadne bremena tvrdenia a povinnosti dôkazného bremena v súdnom konaní súd prvej inštancie poukázal na právny názor vyjadrený v rozsudku Najvyššieho súdu SR z 22.09.2010, sp.zn. 3 M Cdo 6/2010, v ktorom uviedol, že „Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov konania. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena. Tak napríklad v konaní o zaplatenie dlhu z určitej zmluvy má žalobca (veriteľ) povinnosť bremeno tvrdenia v tom, že so žalovaným (dlžníkom) uzavrel zmluvu, že na jej základe poskytol žalovanému určité plnenie a že žalovaný za toto plnenie neposkytol riadne a včas dohodnutú náhradu (odplatu). Na povinnosť tvrdenia nadväzuje povinnosť označiť dôkazy preukazujúce tvrdené skutočnosti; žalobcu zaťažuje dôkazné bremeno preukázať uzavretie zmluvy a poskytnutie plnenia podľa nej. Pokiaľ sú tieto skutočnosti preukázané, žalobca uniesol tak bremeno tvrdenia, ako aj bremeno dôkazu. Žalovaný (dlžník) nie je procesným subjektom, ktorého by sa vyššie spomenuté procesné povinnosti netýkali; pokiaľ sa chce v konaní úspešne brániť, musí tvrdiť, že za poskytnuté plnenie zaplatil a na svoje tvrdenie musí označiť dôkazy. Teória v tejto súvislosti hovorí o tzv. presúvaní dôkazného bremena. Ide tu o rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi účastníkov konania v závislosti na aktuálnom stave (priebehu) konania a na tom, ako právna norma vymedzuje práva a povinnosti účastníkov hmotnoprávneho vzťahu“.

9. Súd prvej inštancie mal za to, že žalobcovia v 1. a 2. rade neunesli v predmetnom civilnom sporovom konaní bremeno dôkazu ohľadne nároku uplatneného v podanej žalobe. Žalobcovia v 1. a 2. rade sa podanou žalobou domáhali určenia, že sú výlučnými bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností v k.ú. D. a to parcel ČKN č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere XX m², č. XXXX/XX - vodná plocha o výmere XX m², č. XXXX/XX - vodná plocha o výmere X m² tak, ako tieto parcely boli vytvorené geometrickým plánom č. XXXXXXXX-XX/XXXX zo dňa 09.10.2020, autorizačne overeným dňa 12.10.2020 znalcom I. J. K. a úradne overeným Katastrálnym odborom M. N. D. dňa 26.10.2020 pod číslom: L. - XXX/XXXX, pričom ako právny titul nadobudnutia vlastníckeho práva k uvedeným nehnuteľnostiam označili kúpnu zmluvu z roku 1983, ako aj geometrický plán vypracovaný I. J. K..

10. Pokiaľ ide o kúpnu zmluvu z roku 1983 ako titul nadobudnutia, tak z Notárskej zápisnice zo dňa 17.02.1983 sp.zn. O. XX/XX, O. XX/XX vyplýva uzavretie kúpnej zmluvy medzi predávajúcimi P. P., nar. XX.XX.XXXX spolu s manželkou Q. P., R. S., nar. XX.XX.XXXX a kupujúcimi E. B., R. P., nar. XX.XX.XXXX spolu s manželom A. B., nar. XX.XX.XXXX, pričom jej predmetom bol odpredaj rodinného domu č. XX T. D. na ulici L. a parcel evidovaných na LV č. XXX k.ú. D. pod F. XXXX - zastavaná plocha o výmere 637 m², F. XXXX - príhľadá záhrada o výmere 439 m². Teda na základe kúpnej zmluvy z roku 1983 žalobcovia nadobudli vlastnícke právo k parcelám F. XXXX - zastavaná plocha o výmere 637 m², F. XXXX - príhľadá záhrada o výmere 439 m², pričom z aktuálneho listu vlastníctva č. XXX vyplýva, že žalobcovia sú evidovaní ako výluční bezpodieloví spoluvlastníci parcel G. č. XXXX - záhrady o výmere XXX m² a G. č. XXXX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXX m². Žalobcovia v 1. a 2. rade sú v zmysle aktuálneho listu vlastníctva č. XXX evidovaní ako bezpodieloví spoluvlastníci dvoch pozemkov a zároveň v totožnej výmere, ako tieto pozemky nadobudli na základe kúpnej zmluvy z roku 1983. Na základe kúpnej zmluvy z roku 1983 žalobcovia žiadne ďalšie pozemky do bezpodielového spoluvlastníctva nenadobudli. Ak teda žalobcovia skutkovo tvrdia, že vlastnícke právo k novovytvoreným parcelám v zmysle geometrického plánu nadobudli na základe kúpnej zmluvy z roku 1983, tak uvedené tvrdenie z uvedenej kúpnej zmluvy nebolo v konaní preukázané. V konaní bolo preukázané, že právny predchodcovia žalobcov, t.j. rodičia žalobkyne v 2. rade boli výlučnými vlastníkmi dvoch pozemkov parc. F. XXXX o výmere XXX m² a F. XXXX o výmere XXX m² a tieto na základe kúpnej zmluvy z roku 1983 previedli do výlučného vlastníctva žalobcov. V konaní však nebolo preukázané, aby právny predchodcovia žalobkyne okrem uvedených dvoch pozemkov vlastnili aj ďalšie pozemky, ktoré by boli kúpnu zmluvou z roku 1983 prevedené do vlastníctva žalobcov. Samotná skutočnosť, že žalobcovia v 1. a 2. rade mali užívať predmetné parcely, nie je sama o sebe právnou skutočnosťou, s ktorou ustanovenie § 132 a nasl. Občianskeho zákonníka spája nadobudnutie vlastníckeho práva k veci.

11. Pokiaľ ide o geometrický plán ako titul nadobudnutia vlastníckeho práva ako ďalej tvrdili žalobcovia, tak k tomu súd prvej inštancie poznamenal, že Občiansky zákonník v § 132 ods. 1 upravuje, že vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom. Geometrický plán sám o sebe nie je titulom, na základe ktorého možno nadobudnúť vlastnícke právo k nehnuteľnosti. Geometrický plán je iba technický podklad právnych úkonov, verejných listín a iných listín a slúži aj ako podklad na vklad a záznam práv k nehnuteľnostiam.

12. Bremeno tvrdenia tak ako aj bremeno dôkazné zaťažuje stranu sporu. Schopnosť strany sporu uniesť bremeno tvrdenia spolu s dôkazným bremenom je predpokladom úspechu v spore. Nesplnenie povinnosti tvrdiť, resp. relevantne tvrdiť má pre stranu sporu procesnoprávnu sankciu v podobe prehry sporu, ktorá sa prejaví v meritórnom rozhodnutí veci. V sporovom konaní je súd limitovaný skutkovými tvrdeniami strán sporu, pričom strany sporu majú povinnosť doložiť svoje skutkové tvrdenia dôkazmi. Prostriedky procesného útoku v podobe skutkových tvrdení podliehajú sudcovskej a zákonnej koncentrácii konania v zmysle § 153 a 154 CSP.

13. Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že z dôvodu neunesenia bremena dôkazu zo strany žalobcov v 1. a 2. rade, súd prvej inštancie žalobu žalobcov v celom rozsahu zamietol.

14. Súd prvej inštancie zároveň poznamenal, že žalobcovia boli opakovane poučení z jeho strany, že sa môžu dať v konaní zastúpiť advokátom. A to najprv písomným poučením o procesných právach a povinnostiach strán sporu (č.i. XX spisu), ktoré bolo žalobcom doručené dňa 05.08.2021 a následne na pojednávaní konanom dňa 05.09.2022, pričom na nasledujúcom pojednávaní konanom dňa 27.10.2022 súd zisťoval, či žalobcovia nemajú záujem o ustanovenie zástupcu, čo však žalobcovia odmietli.

15. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie tak, že žalovaní v 1. a 2. rade mali plný úspech vo veci. Preto majú voči žalobcom v 1. a 2. rade právo na náhradu trov konania. Keďže však žalovaní v 1. a 2. rade náhradu trov konania nežiadali, súd prvej inštancie v zmysle ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP stranám sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal.

16. Proti tomuto rozsudku včas podali odvolanie žalobcovia. Právne odôvodnili svoje odvolanie podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP. Namietali, že súd prvej inštancie nedoštudoval, hoci žalobcovia ho upozornili na nasledovné, cit.:

1/ Záznam podrobného merania zmien zo dňa 10.09.1986 pri vytvorení parcely č. XXXX/X – zastavaná plocha z parcely č. XXXX/X – záhrada, p. E. a žalobcovia už boli vlastníkami v roku 1983.

2/ Záznam podrobného merania zmien zo dňa 04.07.2008 žalobcovia oboznámili súd prvej inštancie pri vytvorení parcely č. XXXX/X, ktoré je už zakreslené do parcely č. XXXX bez toho, aby žalobcovia boli s tým uzrozmenejší a bez rozhodnutia, čím boli žalobcovia pozbavení práva na opravný prostriedok, hoci je z dokladu zrejmé že X,XX metra je posunutá parcela č. XXXX. Žalobcovia poukázali na šírku novovytvorenej parcely kde je posunutá hranica do ich parcely č. XXXX. Žalobcovia poukázali na šírku novovytvorenej parcely č. XXXX/X vodná plocha o skutočnú šírku iba X,XX metra, ktorú potvrdil aj predávajúci p. E., že oni s manželkou môžu predať iba X metre, lebo ďalej už je parcela č. XXXX B..

3/ Súd prvej inštancie nemal žalovaným 1/ Mesto Bardejov doručené ani inak dodané:

a/ Kúpnopredajnú zmluvu medzi Mestom Bardejov a predávajúcimi U. E. a S. C. E. vo veci parcely č. XXXX/X po 1.000,- Sk/1m², a parcelu č. XXXX/X po 750,- Sk/1m².

b/ Žalobcovia upozornili súd prvej inštancie no preto žalovaný nedodal iba Zmluvu č. z. : XX/XXXX, kde ide iba XX m², X m² a X m², spolu XX m² po 33,19 eur/1m².

4/ Súd prvej inštancie sa nezaoberal vlastníctvom parcely č. XXXX/X vodná plocha pre p. E., ktoré na konci vpravo siaha až po parcelu č. XXXX/X teda pokračuje zakreslenej hranice parcely č. XXXX/X E. a znalec I. P. v znaleckom posudku znázornil červenou oplotenie a p. E. potvrdil, že oplotenie je jeho a ide o chybné zakreslenie.

5/ Znalec I. P. v posudku č. XX/XXXX strana X prvý riadok hore, citujem:

„Výmera oplotených pozemkov G. – C. č. XXXX a č. XXXX je XXX m². Znalec I. K. v posudku a geometrickým plánom posudok č. X/XXXX vytvoril k XXX m² parcelu č. XXXX/X o výmere XX m², spolu XXXX m², k tomu vytvoril parcelu č. XXXX/XX o výmere 17 m², spolu XXXX m², k tomu vytvoril parcelu č. XXXX/XX o výmere X m², spolu XXXX m², teda v rámci tolerancie, lebo žalobcovia nadobudli spolu XXXX m², a iba 1 m² rozdiel, čo je napr. pri šírke 5 m², tvorí iba XX m².

Súd prvej inštancie sa touto skutočnosťou nezaoberal a vôbec sa nezaoberal právnou legitimitou p. P. T. S. na odstránenie oplotenia, pričom žalobcovia uvádzali, že to je v kompetencii Mesta Bardejov – oddelenie životného prostredia a že až právoplatné rozhodnutie na odstránenie oplotenia môže byť vykonateľné!

Týmto svojim konaním im žalovaný 1/ Mesto Bardejov DEHONESTOVAL parcelu č. XXXX, napriek Forezným dokladom o vlastníctve parcely č. XXXX Q. H. XXXX o výmere XXXX m², a ONV Bardejov – odbor katastrálny bez rozhodnutia nemôže meniť hranice parcely vlastníkom – Stanovisko Generálnej prokuratúry SR, lebo vlastníctvo aj občana v zmysle Ústavy Slovenskej republiky má najvyšší stupeň ochrany a je vymedzené zákonom, kto, kedy a za akých okolností môže do obydľia vstúpiť a nie to ešte bez rozhodnutia odstrániť, poškodiť oplotenie! A bez toho, aby boli prítomní vlastníci. A pracovníkom D. nakázať rýchlo robte, lebo keď príde bude sa biť! Hoci mali na ochranu mestskú políciu!

Žalobcovia dostatočne preukázali materiálnu pravdu ku ktorej sa dospelo objektívnou realitou a preto žiadali a domáhali sa toho, aby odvolací súd rozsudok vo výroku, ktorým bol zamietnutý sám zmenil, a aby odvolací súd sám určil na základe Geometrického plánu č. XXXXXXXX-XX/XXXX z 9.10.2020 právo k pozemkom parcelných čísel XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/XX o celkovej výmere XX m², lebo spolu s XXX m² tvorí vlastníctvo, ktoré žalobcovia nadobudli.

17. Následne žalobcovia v posledný deň odvolacej lehoty, teda včas doplnili a opravili svoje odvolanie. Uviedli, že po nahliadnutí do znaleckého posudku znalca I. P. v bode 3 písm. a/ na prvej strane odvolania v treťom riadku nesprávne uviedli parcelu č. XXXX/X – správne má byť uvedené : parcely č. XXXX/X po 1.000,- Sk/m², a parcelu č. XXXX/X po 750,- Sk/m². Tieto parcely boli od manželov E. odkúpené Mestom Bardejov, ale peniaze boli odoslané iba na účet pani E., preto pán U. E., ako predávajúci, neodoslal nič vyplatené, a S. bola uzavretá ďalšia kúpna zmluva medzi predávajúcimi S. U. E. a S. C. E., a kupujúci Mesto Bardejov č. majt. : XXX/XXXXX.I. H. E.: XX/XXXX zo dňa 10.10.2012, a už tu platili vo výške XX,XX eur/m². Súd prvej inštancie a žalobcovia na to poukazovali s tým, že to bolo odkúpené na základe tejto zmluvy. Odkúpili iba 30 m² za XX,XX eur/m², z XX,XX eur/m² = XX,XX eur. Parcela č. XXXX/X a celkom 256 m². Teda spolu s tými 30 metrami za 1,- euro čo kúpili. Súd prvej inštancie mal pravdu, že sa kupovalo za eurá. Buď vedome, alebo v snahe nadržat žalovanému Mestu Bardejov, súd prvej inštancie nedoštudoval znalecký posudok č. XX/XXXX vypracovaný znalcom I. A. P., S., jeho stranu č. 10 v prostriedku štvrtý odsek, z ktorého citovali. Na strane 10 Znaleckého posudku č. XX/XXXX znalca I. P. na parcele č. XXXX, ktorú vlastní žalobcovia, ich rodinný dom č. XX, O. V. L. T. D., je akože na hranici s parcelou č. XXXX, ktorú vlastní žalobcovia, no v skutočnosti tento rodinný dom č. XX je posunutý do parcely č. XXXX, vyznačenej červenou farbou bodom č. XX, XX,XX, a teda tým, že bola posunutá hranica medzi parcelou č. XXXX/X do parcely č. XXXX, tak aj ich dom bol posunutý do parcely č. XXXX, ale výmery neupravili, aby vlastníka na to neprišiel, na ich živianstvo a protiprávnu činnosť. Je výrazné postavenie vo vzťahu k B. na Mesto Bardejov. Zároveň vymenovali kto bol prednostom M. N. D. v rokoch 1990 až 2012, a nasledujúcich. Všetko sú to zamestnanci Mesta Bardejov, lebo oni inú robotu nevedia iba stranické trička a bývalí podriadení M. D., odbor katastrálny. Následne konštatovali, že súd má byť nezávislý. Zároveň, že keď sa žalobcovia rozprávali s tajomníkom M. C. D., R. P. C. povedali im, že v minulosti sa takto posúvali vlastníkom hranice na pozemok. Žalobcovia vlastní snímok, teraz Geometrický plán zo dňa 26.01.1968, ktorý odovzdali tiež s dokladmi A. D., a tento bol vyhotovený pre P. P. a manželku, vtom čase L. H. XX, ale žalovaný ho súdu tiež nedodal, lebo ide o parcelu č. XXXX, hoci táto pri THM, bola prečíslovaná na parcelu č. XXXX, a č. XXXX o celkovej výmere XXXX m², ktorú žalobcovia legálne nadobudli v roku 1983, na základe kúpno predajnej zmluvy od rodičov manželky, čo potvrdil aj znalec I. J. K.. Zároveň žalobcovia opravili grafickú identifikáciu stavu s tým, že je v prílohe č. X Znaleckého posudku č. XX/XXXX vypracovaného I. P., ako znalcom.

18. Rovnopis odvolania bol doručený žalovaným v 1. a 2. rade. Títo vyjadrenie k odvolaniu nepodali.

19. Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 379 a nasledujúcich CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 385 CSP a contrario s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 05.02.2024 a zistil, že odvolanie žalobcov nie je dôvodné.

20. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

21. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym skutkovým zistením a nesprávnym právnym posúdením, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05).

22. K námietke nesprávne zisteného skutkového stavu odvolací súd poznamenáva, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Význam dokazovania teda spočíva v získavaní dôležitých poznatkov na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej veci a z ktorého potom vychádza a na ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, resp. právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktorý objektívne zodpovedá stavu veci je jednou z najdôležitejších činností v rámci

sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný však aj z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (primerane rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tiež zdôrazňuje aj to, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súdy sú povinné na všetky uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoj nárok alebo sa bráni proti jeho uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu. Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že táto odvolacia námietka nebola naplnená.

23. K námietke o nesprávnom právnom posúdení odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010). Ani táto odvolacia námietka nebola naplnená.

24. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

25. Odvolací súd zhodne s názorom súdu prvej inštancie mal za to, že žalobcovia v 1. a 2. rade neuniesli v predmetnom civilnom sporovom konaní bremeno dôkazu, ohľadne nároku uplatneného v podanej žalobe. Tak, ako odvolací súd uviedol vyššie, žalobcovia v 1. a 2. rade sa podanou žalobou domáhali určenia, že sú výlučnými bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností v k.ú. D. a to parcel ČKN č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere XX m², č. XXXX/XX - vodná plocha o výmere XX m², č. XXXX/XX - vodná plocha o výmere X m² tak, ako tieto parcely boli vytvorené geometrickým plánom č. XXXXXXXX-XX/XXXX zo dňa 09.10.2020, autorizačne overeným dňa 12.10.2020 znalcom I. J. K. a úradne overeným Katastrálnym odborom Okresného úradu D. dňa 26.10.2020 pod číslom: L. - XXX/XXXX, pričom ako právny titul nadobudnutia vlastníckeho práva k uvedeným nehnuteľnostiam označili kúpnu zmluvu z roku 1983, ako aj geometrický plán vypracovaný I. J. K..

26. Súd prvej inštancie zhodne so zisteným skutkovým stavom a obsahom spisu konštatoval, že pokiaľ ide o kúpnu zmluvu z roku 1983 ako titul nadobudnutia, tak z Notárskej zápisnice zo dňa 17.02.1983 sp.zn. O. XX/XX, O. XX/XX vyplýva uzavretie kúpnej zmluvy medzi predávajúcimi P. P., nar. XX.XX.XXXX spolu s manželkou Q. P., R. S., nar. XX.XX.XXXX a kupujúcimi E. B., R. P., nar. XX.XX.XXXX spolu s manželom A. B., nar. XX.XX.XXXX, pričom jej predmetom bol odpredaj rodinného domu č. XX T. D. na ulici L. a parcel evidovaných na LV č. XXX k.ú. D. pod F. XXXX - zastavaná plocha o výmere XXX m², F. XXXX - príľahlá záhrada o výmere XXX m². Teda na základe kúpnej zmluvy z roku 1983 žalobcovia nadobudli vlastnícke právo k parcelám F. XXXX - zastavaná plocha o výmere XXX m², F. XXXX - príľahlá záhrada o výmere XXX m², pričom z aktuálneho listu vlastníctva č. XXX vyplýva, že žalobcovia sú evidovaní ako výluční bezpodieloví spoluvlastníci parcel G. č. XXXX - záhrady o výmere XXX m² a G. č. XXXX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXX m². Žalobcovia v 1. a 2. rade sú v zmysle aktuálneho listu vlastníctva č. XXX evidovaní ako bezpodieloví spoluvlastníci dvoch pozemkov a zároveň v totožnej výmere, ako tieto pozemky nadobudli na základe kúpnej zmluvy z roku 1983. Na základe kúpnej zmluvy z roku 1983 žalobcovia žiadne ďalšie pozemky do bezpodielového spoluvlastníctva nenadobudli. Ak teda žalobcovia skutkovo tvrdia, že vlastnícke právo k novovytvoreným parcelám v zmysle geometrického plánu nadobudli na základe kúpnej zmluvy z roku 1983, tak uvedené tvrdenie z uvedenej kúpnej zmluvy nebolo v konaní preukázané. V konaní bolo preukázané, že právny predchodcovia žalobcov, t.j. rodičia žalobkyne v 2. rade boli výlučnými vlastníckymi dvoch pozemkov parc. F. XXXX o výmere XXX m² a F. XXXX o výmere XXX m² a tieto na základe kúpnej zmluvy z roku 1983 previedli do výlučného vlastníctva žalobcov. V konaní však nebolo preukázané, aby právni predchodcovia žalobkyne okrem uvedených dvoch pozemkov vlastnili aj ďalšie pozemky, ktoré by boli kúpnu zmluvou z roku 1983 prevedené do vlastníctva žalobcov. Odvolací súd súhlasí s názorom súdu

prvej inštancie, že samotná skutočnosť, že žalobcovia v 1. a 2. rade mali užívať predmetné parcely, nie je sama o sebe právnou skutočnosťou, s ktorou ustanovenie § 132 a nasl. Občianskeho zákonníka spája nadobudnutie vlastníckeho práva k veci. Vo vzťahu k geometrickému plánu ako titulu nadobudnutia vlastníckeho práva, ako tvrdili žalobcovia, ako namietali aj vo svojom odvolaní, Občiansky zákonník v § 132 ods. 1 upravuje, že vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpou, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu, alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom. Skutočne tak, ako to uviedol súd prvej inštancie geometrický plán sám o sebe nie je titulom, na základe ktorého možno nadobudnúť vlastnícke právo k nehnuteľnosti. Jedná sa iba o technický podklad právnych úkonov, verejných listín a iných listín, a slúži ako podklad na vklad a záznam práv k nehnuteľnostiam. Občiansky zákonník v ďalších ustanoveniach uvádza aj ďalšie tituly na nadobudnutie vlastníckeho práva. Žalobcovia však ďalšie možnosti nadobudnutia netvrdili a ani nepreukazovali.

27. Súd prvej inštancie preto správne z dôvodu neunesenia bremena dôkazu zo strany žalobcov v 1. a 2. rade žalobu žalobcom v celom rozsahu zamietol.

28. Správne súd prvej inštancie rozhodol i o trovách konania. Na jeho odôvodnenie v bode 40. odkazuje i odvolací súd.

29. Preto odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1, 2 CSP rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

30. Odvolací súd zároveň odkazuje na poznámku súdu prvej inštancie uvedenú v bode 37. odôvodnenia, že žalobcovia boli opakovane poučení zo strany súdu prvej inštancie, že sa môžu dať v konaní zastupovať advokátom. Vyplýva to z č. listu 27 spisu, a následne aj na pojednávaní konanom dňa 05.09.2022. Zároveň na pojednávaní konanom dňa 27.10.2022 skutočne súd prvej inštancie zisťoval, či žalobcovia nemajú záujem o ustanovenie zástupcu, čo však žalobcovia odmietli. Súd prvej inštancie, i v súvislosti s uvedeným správne poukázal na skutočnosť, že prostriedky procesného útoku v podobe skutkových tvrdení podliehajú sudcovskej a zákonnej koncentrácii konania v zmysle ust. § 153 a § 154 CSP. Súd sa nemôže zaoberať iným právnym titulom nadobudnutia vlastníckeho práva, ale iba tým, ktorý označia strany v konaní.

31. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP, v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Neúspešní žalobcovia nemajú na náhradu trov odvolacieho konania právo, a úspešným žalovaným z obsahu spisu žiadne trovy odvolacieho konania nevyplývajú a tieto si ani neuplatnili. Preto odvolací súd vyslovil, že stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

32. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).